

Amíg más papucsban...

— Van, amit sikerül elintézni, van amit nem... De szegyenkezésre aligha lehet oka egy kerületi tanácsagnak: amíg más papucsban a televíziót nézi, én emészttem magam...

Derűsen mondja, mintha magától értetődőnek tartaná, hihetnők, hogy tréfál. Pedig tapasztalatból beszél: Kaszás Kálmán tizenkét esztendeje tagja Budapest második kerülete tanácsának, vagy, amint ő nevezi, már „a harmadik ciklust” tölti ki. De — mindezt éppen akkor mondja, amikor a szomszédos teremben emberek gyülekeznek, hogy a negyedik ciklusra is jelöljék.

— Ha jelölnek... Egy esztendeje elköltöttem ebből a házból, kiköltöttem megszakított választókerületemből. S bárha évtizedek óta ismerek itt mindenkit, ki tudja, hátha rossznéven veszik...

Mi az, amivel folytatólagosan emészt magát?

— Uram, nincs az a nagyvállalat, amely annyira heterogén problémákat vetne fel mint egy választókerület lakossága! Ahány ember, annyiféle kérdés, kérés, ügy és baj. S ha valamelyiket megoldom, azt kötelességemnek tekintik, ha pedig nem sikerül elintéznem, az ok a sértődésre... — Ha nem mosolyogna hozzá, azt hihetnők ismét, hogy panaszkodik. S ha nem vállalná mégis, újra. — A tanács, így önmagában elvont dolog. A lakosság kettőn méri fel, hogy milyen a tanács munkája: a kerületi hivatali apparátuson és a választott tanácsagokon.

Számoljunk: választókör-

zetében ezer szavazó-lakos él; csak ebben a hatalmas bérházban, a Mártírok útja 48-ban, ahol néhány perc múlva a jelölőgyűlés elkezdődik majd, kétszáznegyvenen laknak. Ezer ember gondolja, a fejük feletti tetőn támadt lyuktól a kerület kommunális ellátottságának komplett tervezéséig, ellenőrzéséig — valóban, kevés időt hagy a papucsos-pizsamás elereszkedésre!

Negyvenhét esztendő, családos, közgazdász. A Női és Leánykaruha Nagykereskedelmi Vállalat igazgatóhelyettese húsz esztendeje (— Még arra sem panaszkodhatom, hogy nem kaptam elég korán kormánypalcát a kezembe... —), maradék idejében fogadóórákat tart, a kerületi tanács végrehajtó bizottságának ülésein vesz részt, s ha az utcán megy, a liftbe száll be, megszólítják, tanácsát, intézkedését kéri.

— S ha természetes is, hogy mindenki gondján igyekszem segíteni, jó, hogy önkök megértik: a tanácsag dolga, munkája nem pusztán a körzetébe tartozó házak érdekvédelméből áll. Egyre inkább az a feladata, hogy az egész kerület fejlesztési problémáival foglalkozzék, szorgalmazza, ellenőrizze...

Ez utóbbiakat már nem nekünk, hanem a zsúfolásig megtelt terem előtt mondja, amely egyhangú kézfelemeléssel fogadja el Kaszás Kálmánt a Hazafias Népfrent jelöltjeként a körzet tanácsagtagjává a soronkövetkező választásokra. S bárha a gyűlés elnöke a lehetőségre ismételt felhívja a figyelmet, ellenjelöltet senki sem javasol.

Töredékét jegyeztük csak fel azoknak a tapasztalatoknak, amelyeket Kaszás Kálmán tizenegynéhány esztendő alatt összegyűjtött, sajnáltuk is pedig, amikor két nappal később a kerület egy másik választókerületében jártunk, ahol olyan jelöltre találtunk, aki ugyan sokféle társadalmi munkát végzett már de tanácsag még sohasem volt... Ámbár, úgymond találkoznak majd ők ketten, s lesz alkalom az eszmecsere.

Interjút tehát Deák Lászlótól, aki a Videoton Fejlesztési Intézet vasesztergályosa — még korai lett volna kérni. Amit róla tudni kellett, elmondták azok, akik ismerik, s nem nekünk, hanem a jelölőgyűlésnek mondták el: tizenhét esztendeje lakik a körzetben, munkahelye is itt van. Csendes, szerény ember, kevés szavú, de amit vállal, azt végbeviszi. Ha ott a bi-

Kaszás Kálmán Budapest II. kerülete 8-as választási körzetének tanácsag-jelöltje

Deák László Budapest II. kerülete 85-ös választási körzetének tanácsag-jelöltje

(Novotta Ferenc és Lévai András felvételei)

zalom a tapasztaltságnak szólt, itt a reménynek: a mi emberünk lesz...

Két jelölőgyűlés a sokezerből, amely ezekben a hetekben országszerte zajlott, a helyi tanácsi választások első mozzanataként. Bizonyára voltak mozgalmasabbak is, csendesebbek is, mint ez a kettő, amelyet a véletlen választott velünk. De a „véletlen” csak a miénk: ami a gyűléseken történt, az egy nagyon is tudatos, elhatározott folyamat része: a szocialista demokrácia működését követtük nyomon, mintegy „molekuláris” szinten; ott, ahol a választó és választott egymással testközelben él, szomszéd és munkatárs. Találkoznak az utcán és ugyanazzal a busszal járnak dolgozni, ugyanaz a gödrös, vagy megjavított út van a talpuk alatt, egy bölcsődébe, vagy óvodába adják a gyerekeket, ugyanahhoz a zöldségeshez megy vásárolni a feleségük. Mi hát a különbség választó és választott között?

„Amíg más papucsban...”

— De az igazi megtiszteltetés mindig kötelességgel jár.

—i —r.

Tapsol a jelölőgyűlés...

